

Eén tilapia van de eindstreep verwijderd

Steven van der Jagt

Eén tilapia van de eindstreep verwijderd

Steven van der Jagt

De Nieuwe Uitgeverij

Eerste digitale inkijkexemplaar, Mei 2015

© Steven van der Jagt, 1975

© Nederlandse digitale uitgave: De Nieuwe Uitgeverij, 2015

ISBN: 978-94-91983-24-5

Omslagontwerp: Esther van de Visch, Omniafausta (www.omniafausta.com)

www.DeNieuweUitgeverij.nl | www.NagemaaakteGek.nl

I Decorstukken

'Wilt u een dag van tevoren een herinnering ontvangen per e-mail, schrijf u dan in voor de afvalreminder'

- Website gemeente Huizen

Groeikern

Mijn jeugddorp stierf uit
Restantjes schaduwen schuifelen nu waar ooit
fanfares dreunden, dominees ons leerden
dat goed nooit goed was en drums van tweederangs bandjes
de duivel verzochten en kroegen pas deugden als Nederland op groot
scherm zegevierde
over de burenen, je kent ze wel

Zo af en toe kijkt een schim
over de verwoekerde haag en een stem schreeuwt
'Twee-nul!', een oude van dagen telt de druppels op het bushok,
deelt ze door haar zegeningen, prijst zich rijk met de uitkomst
want een priemgetal op haar leeftijd: ik teken ervoor!

De wind vindt zichzelf uit, dag na dag
tussen Oude Kerk en de wankele botters
die als opgezette dieren in levende houding
met hun dood te koop liggen

Ik baad in herinneringen
van bossen, velden, modder en vuur
Met hen sterft de blauwdruk van wie ik hier ooit was
Het woord is nu aan de schaduwen
Maak er iets van

Vrijhaven in ruste

Geen ster te weinig
geen lamp teveel
straatnaamloze borden
door as en korstmos warm gehouden

Vroeger ging ik langs
bij de huizen zonder nummer
tot ik aankwam bij de stamkroeg
waar hoofden zonder ogen
naar mij staarden en handen zonder nagels
krasten langs het schijnsel van de maan
in plassen bier op het tafelblad

Nu weet ik beter
en loop de straat door tot het eind
waar de mensen leven, springen
en tasten in de zwarte grond
Ik klop pas aan
als achter de deur
mijn spiegelbeeld mij wacht

Groenhoek

De flat vloekt bij de nieuwe maan
Kat verrukt, eend verzwolgen
Zoveel mannen, zoveel vrouwen die hier nooit bestonden,
even roken aan de levensadem, verder dreven met de wind

Plassen water, van bloed gezuiverd
fris doorzichtig, koel verhit
te kaal en onevenwichtig
Straatstenen schieten te kort, wilgen te over

En de klauw van de singel
omhelst de lichten van de straat
de rode auto en de man
van de overkant met zijn Dobermann en tropenhoed

Hier slaap ik zacht, te zacht
Hier is geen ster, slechts aardeschijn
Galerijen vol met grijze kinderen
Mogen de wilgen over hen waken

Zwembad Sijsjesberg

En dus
draagt het water kroos en blad
en het zwembad van toen
is nu volwassen gastheer

De oude beheerder is nog daar
in staat van ontbinding nu,
de blik al jaren afgewend
van al wat maar op water lijkt

Ik ben niet vies van kroos
al kleurt het wit door jaren chloor
Een duik en luister: onder de bladeren
echoën jaren van ontkieming na

Op de bodem bij de duikplank
lachen jongens met spieren en
meisjes met beginnende borsten en
sigaretten voor de goede ouwe lage prijs

Nu is het moment daar
dat ik lucht happen moet
Kroos in mijn haar, dat deert niet
Vuil wegwassen kan ik als geen ander

Park Oog in Al

Doorlekkoffie op het grindpad
Procesoverleg.....kroket naast de hertjes
Het jonge dier stoomt zijn vader na

Zon op wilgenknopjes
Zwaan op Sparplastiek
Lucht langs hersenpannen
Striemen watervrees, vlagen eierzucht
Weer en werkoverleg, taal blokt teken
Lieverlee ijs, van wiedeweerga brood
Klef
na een dag
uit de schappen
van de Turkse bakker

Het sterft van de honden
en hinden,
eenden en ogen
gericht op de zonden
en zorgen van morgen

*De dichtbundel 'Eén tilapia van de eindstreep verwijderd'
van Steven van der Jagt is vanaf maandag 8 juni 2015 overal verkrijgbaar.*